

Mont. Aram. 193. Acaiaiba, *Pif.* (Ed. 1658.)
 1120. Acajaiba & Acajuiba Brasiliensibus, *Marag.*
 94. Kapamara, *Hort. Mal.* iii. 65. *Tab.* 54.
 Pomifera seu potius Prunifera Indica nuce reniformi summo pomo innascente, Cajous dicta, *Raii Hist.* ii. 1694. *Cat. Jam.* 187. *Sloan. Hist.* ii. 136. **The Cajor, or Cassu tree.** In Malabar & Brasilia provenit. *Ufu.* Noces reniformes, foris fusci & duri, nucleum album, Amygdalæ dulcis sapore, substantia molliore includentes. *Vires.* Ventriculum roborant, fermentationem juvant, necnon vomitum & nauseam tollunt, Venerem stimulant, &c. *R. H.* p. 1649.

N. B. 1. In Officinis nostris pro Anacardio vero venduntur. 2. Sunt qui Terram Japonicam succum condensatum hujus plantæ esse affirmant, quorum errorem in capite de Palma refutavimus.

SECTIO SEPTIMA.

De Arboribus Bacciferis.

Baccam voco fructum minorem pericarpio seu pulpa humida donatum, cui semina seu nuclei includuntur vel solitaria, vel bina, terna, quaterna, aut plura, *R. H.* p. 1568.

Arbores & Frutices bacciferae sunt vel

Singulis acinis singulis floribus succedentibus, suntque vel fructu
 Monopyreno, seu unicum intus nucleum claudente, eaque vel
 Erecte, foliis
 Perpetuis seu semper virentibus,
 Compositis, ex pluribus pinnarum conjugationibus,
 Impari folio alam claudente, foliis majoribus, arboreque resinifera, flosculis staminibus.

a b c d e f

a b c d e f

Summis ramulis insidentibus: *Balsamum.*

E tuberculis, è ramulorum lateribus exeuntibus: *Terebinthus.*

Nullis in extrema costa impari folio: *Lentiscus.*

Simplicibus

Parasitici nonnullis dicti, qui aliena scilicet **quadra** vivunt, baccis magis sparsis, aliisque plantis innascuntur: *Viscus.*

Telluris folius alumni, foliis majoribus

Oblongis, flore & fructu ad foliorum alas, baccis

Oblongis, foliis latis, glabris, facultate Cathartica, violenta, & maligna: *Laureola.*

Rotundis parvis; majores & elatiores: *Asa-fetida.*

Cordiformibus, floribus monopetalis, quinquepartitis, racematim confertis: *Cocculus Indus.*

Erectis, ensiformibus, Iridis in modum: *Draco Arbor.*

Deciduis

Simplicibus, longis, vi purgatrice violenta & maligna; floribus & baccis in singulis pediculis singulis: *Meze-reon.*

Compositis seu pinnatis, floribus racematim congestis, granis orbiculatis, Lenticulae modo compressis: *Rhus.*

Scandentes, baccis rotundis sapore aromatico: *Cubebæ.*

Polypyreno suntque vel

Dipyreno, i. e. duos nucleos feminave continente, vel

Non spinosæ, foliis

Pinnatis, impari numero, flore ex oblongo tubo in quinque lacinias expanso, odorato: *Jasminum.*

Simplicibus, floribus & fructibus in

Racemos congestis, viminibus lentis, tenuibus; foliis angustis, longis, glabris, obscure virentibus; floribus albis; baccis nigris: *Ligustrum.*

a b c d

- a b c d
- Singulis, pediculis singulis, rarius dispositis, foliis latis, subrotundis Alni, baccis nigris vi cathartica: *Frangula*.
- Spinosæ, foliis simplicibus integris, fructu oblongo, parvo, per maturitatem rubro, sapore acido, racematim nascente: *Berberis*.
- Tripyreno, foliis pinnatis deciduis, floribus albis, quinque foliis, umbellatim ferè dispositis, odore gravi: *Sambucus*.
- Tetrapyreno, i. e. singulis acinibus quatuor semina seu nucleos continentes, suntque vel
- Scandentes, capreolis vel claviculis; fructu in racemis dulci, & succulento: *Vitis*.
- Erectæ, foliis simplicibus
- Perpetuis, seu semper virentibus, latis, aculeatis ad margines, baccis rubentibus, quatuor in singulis granis, duris, triangulis, striatis: *Agrifolium*.
- Deciduis
- Spinosæ, fructu rotundo, foliis brevioribus & latioribus Pruni; baccis per maturitatem nigris: *Spina Cervina*.
- Non Spinosæ, ramulis
- Rotundis, foliis angustis serratis, fructu tetracocco spadiceo: *Thea*.
- Tetragonis, baccis per maturitatem rubris tetracoccis: *Euonymus*.
- Nucleos incerto numero, aut nobis saltem incognito, continentes; sunt vel foliis
- Alternatim positos, floribus tetrapetalis: *Capparis*.
- Quaternis, baccis oblongis, arboreque resinifera: *Caranna*.
- Pluribus acinibus confertis ad singulos flores, foliis deciduis, floribus etiam pentapetalis, speciosis, spinosæ: *Rubus*.

His addi possunt *Santalum album* & *citrinum*, atque etiam *Myrrha*, quæ à multis in plantarum cognitione peritissimis, *Baccifera* esse affirmantur, quamvis nobis hæcenus incognitæ sint.

Arbores & Frutices Bacciferae, fructu monopyreno.

I. De Zizypha.

Notæ sunt, Folia longa, mollia, alternatim posita, flos monopetalus, tubulatus, in sex partes dissectus; fructus oblongus, Olivæformis.

A. Zizypha, Offic. Zizyphus Cappadocica, Ger. 1306. Emac. 1491. Zizyphus Cappadocica quibusdam, Chab. 49. Zizyphus Cappadocica, Olea Bohemica, J. B. i. 27. Olea sylvestris folio molli, incano, C. B. Pin. 472. Raii Hist. ii. 1576. Oleaster Cappadocicus, Park. Theat. 1441. Elæagnus Orientalis, angustifolius, fructu parvo olivæformi, subdulci, Tourn. Cor. 54. *Wild Jusube*. In Bohemia, Hispania, &c. reperitur. Æstate floret. Ufu. De usu & viribus nil invenio.

II. De Arbuto.

Flore urceolari insignis; fructu carnosio, eduli, in quinque loculamenta partito, seminibus aliquot adnascensibus onusto, à reliquis differt, R. Meth. A. p. 155.

A. 1. Arbutus, Offic. Ger. 1310. Emac. 1496. Park. Theat. 1489. Raii Hist. ii. 1576. Synop. iii. 464. Mer. Pin. 9. Arbutus, Unedo Theophrasti, Phyt. Brit. 10. Arbutus Comarus Theophrasti, J. B. i. 83. Chab. 4. Arbutus folio serrato, C. B. Pin. 460. Tourn. Inst. 599. Elem. Bot. 471. Boerb. Ind. A. ii. 217. Jonsf. Dendr. 64. Pluk. Almag. 49. Unedo Plinii vulgò, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 634. *The Strawberry-tree* In sylvis, & dumetis calidioribus, Ufu. Fructus. Vires. Acerbus est, & austerus.

A. 2. Adrachne, Offic. Park. Theat. 1490. Raii Hist. ii. 1577. Adrachne Theophrasti, Ger. Emac. 1602. J. B. 87. Adrachne Theophrasti Arbutu seu Comaro proxime accedens, Chab. 4. Arbutus folio non serrato, C. B. Pin. 460. Pluk. Almag. 49. Jonsf. Dendr. 65. Tourn. Cor. 41. Arbutus Dioscoridis vera Comara dicta, Wheel. Itin. 452. *The Strawberry-Bay*. In Græcia oritur. Ufu. Fructus. Vires. Cum priore viribus convenit.

D. Georgius

D. Georgius Wheeler hanc arborem Dioscoridis Arbutum esse credit, contra opinionem Matthioli, qui primam speciem eam esse affirmat.

Dock-Privet. In hortis colitur. *Ufu.* Folia. *Vires.* Siccant, & astringunt; ad oris ulcera maxime commendantur.

III. De Viscio.

Planta est parasitica, seu Frutex arboribus aut fruticibus aliis innascens, baccifera, monopyrenos, sempervirens, R. Synop. p. 224.

A. Viscum, *Offic.* Ger. 1168. *Emac.* 135. *Raii Hist.* ii. 1587. *Synop.* iii. 464. *Mer. Pin.* 125. Viscum vulgare, *Park. Theat.* 1392. Viscum baccis albis, *C. B. Pin.* 423. *Jonsf. Dendr.* 199. *Dill. Cat. Giff.* 43. *Rupp. Flor. Jen.* 33. *Buxb.* 339. Viscus vel Viscum Arborum, *Merc. Bot.* i. 77. *Phyt. Brit.* 130. Viscus & Viscum, *Chab.* 57. Viscus Quercus, & aliarum arborum, *J. B. i.* 89. *Wissel and Wisseltoe.* Multis arboribus adnascitur. Præfertur Quernus. Veris initio floret. *Ufu.* Lignum, folia, gluten baccarum & corticis. *Vires.* Ligni usus præcip. ac specificè in epilepsia, apoplexia, & vertigine. Arcanum etiam est contra Pleuritidem, *R. Hist.* p. 1584. Folia jumentis præbentur ad secundinas retentas ejiciendas, cum ligno etiam viribus convenit. Glutem vim habet emolliendi, & discutiendi, *Buxb.* Viscum ad aucupia ex hujus fruticis baccis aliquibus in locis paratur hoc modo: Baccas in aqua decoquant, donec disrumpantur; postea contundunt in mortario, & tamdiu in aqua fontana lavant, quousque furfuracea excrementa eximant. Quod apud nos in usu est Viscum aucuparium è cortice Agrifolii fit, ut suo in loco ostendimus.

IV. De Phillyrea.

Flore quadripartito, fructu & semine sphaerico, foliis in caule binis oppositis, ab Alaterno distinguitur, quam Botanici & Hortulani nostrates cum ea confundentes, utramque indiscriminatim Phillyream denominarunt, R. Meth. A. p. 152.

A. Phillyrea, *Offic.* Phillyrea folio Ligustri, *C. B. Pin.* 476. *Jonsf. Dendr.* 260. *Tourn. Inst.* 596. *Elem. Bot.* 469. *Boerb. Ind. A. ii.* 215. Phillyrea latiusculo folio, *J. B. i.* 539. *Raii Hist.* ii. 1585. *Chab.* 42. Phillyrea latiore folio, *Ger.* 1209. *Emac.* 1395. Phillyrea latifolia foliis fere non serratis, *Park. Theat.* 1443.

V. De Laureola.

Notæ sunt, Flores monopetali in quatuor laciniis acuminatas expansi, baccæ monopyrenæ, vis acris & cathartica, R. H. p. 1587.

A. 1. Laureola, *Offic.* Ger. 1219. *Emac.* 1404. *Park. Theat.* 205. *Mer. Pin.* 71. *Raii Hist.* ii. 1587. *Synop.* iii. 465. *Phyt. Brit.* 67. *Merc. Bot.* i. 47. Laureola semper virens, flore viridi, quibusdam Laureola mas, *C. B. Pin.* 462. Laureola semper virens, flore luteolo, *J. B. i.* 564. Laureola perpetifolia flore viridi, *Jonsf. Dendr.* 233. Daphnoides & Laureola, *Chab.* 45. Thymelæa laurifolia, semper-virens, sive Laureola mas, *Tourn. Inst.* 495. *Elem. Bot.* 467. *Boerb. Ind. A. ii.* 213. Thymelæa seu Laureola, *Ind. Med.* cxvii. **Spurge Laurel.** In sylvis, & sepibus. Februario floret. *Ufu.* Cortex, folia, bacca oblonga, nigra. *Vires.* Laureolæ vis est ignea, acerrima, exulcerans, mordens, febres accendens, cordis principumque partium vires exsolvens, validissimè bilem, biliosasque ferositates purgans. Corrigitur macerando in acidis, *Schrod.*

A. 2. Mezereon, Chamælæa, *Offic.* Laureola, Mezereon, *Mont. Ind.* 46. Chamælæa Germanica sive Mezereon, *Ger.* 1216. *Emac.* 1402. *Raii Hist.* ii. 1587. Chamælæa Germanica, sive Mezereon vulgo, *Park. Theat.* 201. Laureola folio deciduo, flore purpureo, *Officinis* Laureola foemina, *C. B. Pin.* 462. *Rupp. Flor. Jen.* 32. *Jonsf. Dendr.* 233. Laureola flore deciduo, sive Mezereon Germanicum, *J. B. i.* 566. *Buxb.* 181. *Chab.* 45. Thymelæa seu Mezereum, *Ind. Med.* cxvii. Thymelæa Lauri folio deciduo, flore purpureo; *Officinis* Laureola foemina, *Tourn. Inst.* 595. *Boerb. Ind. A. ii.* 213. *Dill. Cat. Giff.* 35. Thymelæa Lauri folio deciduo, sive Laureola foemina, *Elem. Bot.* 467. **Mezereon or Spurge-Olive.** In hortis colitur. Vere floret. *Ufu.* Cortex, folia, & baccæ rubentes. *Vires.* Cum Laureola viribus convenit.

VI. De Thymelæa.

NOtæ sunt, flores monopetali quadripartiti; fructus carnosus semen continentes unicum, oblongum, rotundumve, tunicâ cartilagineâ tectum, Raii Meth. A. p. 152.

A. 1. Thymelæa, Offic. Ger. 1217. Emac. 1403. Park. Theat. 201. Raii Hist. ii. 1588. Ind. Med. cxvii. Thymelæa foliis Lini, C. B. Pin. 463. Jonsf. Dendr. 235. Tourn. Inst. 594. Thymelæa Monspelica, J. B. i. 591. Thymelæa, Granum Cnidium, Chab. 46. **Spurge-Flax.** In hortis Botanicorum colitur. Ufu. Baccæ, Grana Gnidia dictæ. Vires. Ardens, & fauces adurens vis inest. N. B. Hujus fructum Cocum seu Granum Gnidium Antiquorum Botanicis peritiores, & etiam Officinæ nostræ Anglicanæ existimant; quamvis Cordo & Schrodero baccæ Mezerei Grana Gnidia Officinarum esse affirmantur.

A. 2. Cneoron niger, Offic. Cneoron Matthioli, Ger. Emac. 1596. Cneoron Matthioli suffrutex, J. B. i. 570. Chab. 47. Thymelæa minor, five Cneoron Matthioli, Park. Theat. 201. Thymelæa Alpina linifolia, humilior, flore purpureo, odoratissimo, Elem. Bot. 467. Tourn. Inst. 594. Boerb. Ind. A. ii. 213. Thymelæa foliis acutis, floribus odoratis, purpureis, Cneoron Matthiolo dicta, Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat. 597. Thymelæa affinis facie externâ, C. B. Pin. 463. Raii Hist. ii. 1589. Jonsf. Dendr. 237. **Rock-Rose.** In montosis provenit. Aprili floret. Ufu. Cortex. Vires. Cum Chamælæa viribus convenire creditur.

A. 3. Empetrum, Offic. Thymelæa foliis Kali lanuginosis, falsis, C. B. Pin. 463. Tourn. Inst. 594. Elem. Bot. 467. Raii Hist. ii. 589. Jonsf. Dendr. 236. Sanamunda secunda Clusii, Ger. Emac. 1595. J. B. i. 594. Chab. 48. Sanamunda altera Clusii, Park. Theat. 203. **Sea-Heath-Spurge.** In maritimis Bæticæ sponte oritur. Februario floret. Ufu. Radix. Vires. Drachmæ pondere cum decocto Cicerum sumpta, mirificè purgat, R. H. p. 1589.

A. 4. Sanamunda, Offic. Sanamunda media, angusto, brevior folio, Bar. Icon. 232. Sanamun-

da prima Clusii, Ger. Emac. 1595. Park. Theat. 203. Thymelæa foliis Chamælææ minoribus subhirsutis, C. B. Pin. 463. Tourn. Inst. 594. Juf. Obs. 123. Thymelæa foliis candicantibus, Serici instar mollibus, ejusd. 463. Raii Hist. ii. 1530. Jonsf. Dendr. 236. Tarton-raire Massiliensium, Park. Theat. 199. Tarton-raire Gallo-provinciæ, Ger. 408. Emac. 506. Tarton-raire Massiliensium, Sanamunda prima Clusii, J. B. i. 523. Chab. 47. **Heath-Spurge.** In Gallo-provincia sponte provenit. Ufu. Folia. Vires. Vi caustica prædita sunt.

VII. De Viburno.

NOtæ, Vimina lenta, lanuginosa; folia subrotunda, pronâ facie incanâ; flores in umbellis, baccæ per maturitatem nigræ, compressæ, ovales ferè; semina ejusdem figuræ, valde compressa, canaliculata, & ferè ossæ, R. Meth. A. p. 147.

A. Viburnum, Offic. Parkinson. Theat. 1448. Jonsf. Dendr. 213. Raii Hist. ii. 1590. Synop. iii. 460. Tourn. Inst. 407. Elem. Bot. 479. Boerb. Ind. A. ii. 224. Merc. Bot. i. 76. Phyt. Brit. 128. Rupp. Flor. Jen. 32. Buxb. 333. Viburnum vulgo, C. B. Pin. 429. Viburnum, Lantana, Mont. Ind. 55. Lantana, five Viburnum, Ger. 1305. Emac. 1490. Mer. Pin. 124. Lantana vulgo, aliis Viburnum, J. B. i. 557. Chab. 44. **The Wayfaring tree.** In sepibus non infrequens. Æstate floret. Septembri maturescunt acini. Ufu. Folia, baccæ. Vires. Siccant, & astringunt; unde ad tonsillarum & gutturis inflammationes, columellæ procidentiam, dentes vacillantes, alvi fluxiones, commendantur, Matth.

VIII. De Rboe.

FOliis pinnatis, floribus racematim congestis, granis orbiculatis, Lenticulæ modo compressis à reliquis differt, R. Meth. p. 50.

A. 1. Rhus obsoniorum, Sumach, Offic. Rhus coriaria, Ger. 1291. Emac. 1474. Rhus folio Ulmi, C. B. Pin. 414. Jonsf. Dendr. 292. Tourn. Inst. 611. Elem. Bot. 484. Boerb. Ind. A. ii. 229. Rhus, five Sumach, J. B. i. 555. Chab.

44. *Raii Hist.* ii. 1590. Sumach, five Rhus obsoniorum & coriariorum, *Park. Theat.* 1450. **Common Sumach.** In hortis curiosorum colitur. *Ufu.* Baccæ, seu grana orbiculata, villosa, parva, rubentia, seu coccinea, includentia nucleum, seu semen orbiculatum, spadiceum, saporis astringentis, & terrestris. *Vires.* Refrigerat, siccatur, astringit. *Ufus præcip.* in fluxu alvi, uteri, seu menium; hæmorrhoides compescit, bilem obtundit. Extrinsecus resistit putrefactioni, ac gangrænæ, *Schrod.* N. B. *Rhus Obsoniorum, Coriariorum, & Rubeum,* apud *Galenum,* non sunt arbores speciei diversæ; sed *Rhus Obsoniorum* nihil aliud est quam fructus: *Coriariorum,* quam folia, & fruticis ramusculi; *Rubeum,* quam ejus semen immaturum, ut nos monuit eruditissimus ille Botanici D. J. Raius, quibus & nos consentimus.

A. 2. *Rhus Virginianum, Chom.* 611. *C. B. Pin. App.* 417. *Raii Hist.* ii. 1591. *Tourn. Inst.* 611. *Elem. Bot.* 484. *Boerb. Ind. A. ii.* 229. *Park. Theat.* 1450. *Pluk. Almag.* 318. *Herm. Hort. Lugd. Bat.* 524. *J. Comm. Hort. Amst.* 301. *Schol. Bot.* 276. Sumach, five Rhus, *Ind. Med.* cxiv. **Virginian Sumach.** Virginie incola est, apud nos autem in hortis curiosorum invenitur. *Ufu.* Baccæ. *Vires* eadem cum præcedente.

A. 3. *Resina Copal, Offic. Schrod. Phyt.* 193. *Jonsf. Dendr.* 357. *Raii Hist.* ii. 1846. *Copal, J. B. i.* 325. *Chab.* 70. *C. B. Pin.* 504. *Ment. Exot.* 11. *Gummi Copal, Park. Theat.* 1670. *Ind. Med.* xl. *Copalli quahvith palahoca,* five Arbor *Copallifera latifolia,* five II. *Hern.* 46. *Rhus Virginianum Lentisci foliis, Raii Hist.* p. 1799. *Rhoi Obsoniorum similis Americana,* *Gummi candidum fundens, non ferrata, foliorum rachi medio alata, Pluk. Almag.* 318. *Phytog. Tab.* 56. *Resina* est duriuscula, admodum candida, vel ex albo flavescens, pellucida, bene odorata, in massam redacta. Ex vulnerata arbore guttatim stillat. Asportatur ex Nova Hispania, & aliunde Indię Occidentalis. *Vires.* Calfacit, humectat, emollit, resolvit. *Ufus* præcipue in affectibus cephalicis, *Schrod.*

Quamvis, referente *Pisone,* *Resinæ* omnes odoratæ, & *Gummi Indis Copal* nomine denotentur: *Hernandez* etiam octo *Copalliferarum Arborum* species describat; proculdubio tamen *Gummi illud,* quod in *Officinis nostris Copal* nomine venit,

Copalliferæ secundæ, five Copalli quahvith palahoca Hern. emanatio est; quæ fortè eadem est arbor cum *Rhoe Virginiana Lentisci foliis, R. H. pag.* 1799. Nec specie, sed accidentaliter tantum ab ea differt, ut in aliis plantarum speciebus, loci respectu, insignis varietas per sæpe occurrit; siquidem eruditissimus, idemque ingeniosissimus vir D. *Leonardus Plukenetus, M. D.* affirmat, se ex hoc frutice *Gummi album Copal* nostro non abfimile collegisse.

Monardes sub titulo *Copal,* opinione nostra, *Gummi Anime* describit; *Anime* autem Occidentalis appellatione *Copal.*

At neque *Copaiba Pisonis* arbor illa est, quæ *Gummi Copal* producit, ut *Paulus Ammannus* in *Manuductione sua ad Materiam Medicam,* p. 138. affirmat. *Resina* enim, quam arbor illa suppeditat, *Balsamum Copivi* *Officinarum* nostrarum est, ut suo in loco ostendam: Forte *Resina Carthagenensis* *Monardi,* p. 330. fuerit: de quo tamen *Paulus Ammannus* prædictus dubitat.

IX. De Rhamno.

Frutice est spinoso, fructu minore, pulpâ humidâ unicum intus semen claudente, R. Meth. A. p. 152.

A. 1. *Rhamnus albus, Offic. Rhamnus spinis oblongis, flore candicante, C. B. Pin.* 477. *Boerb. Ind. A. ii.* 212. *Raii Hist.* ii. 1592. *Jonsf. Dendr.* 264. *Rhamnus primus Clusii, Ger. Emac.* 1334. *Rhamnus secundus Monspelienfium, five Primus Clusii, Park. Theat.* 1005. *Rhamnus cortice albo Monspelienfis, J. B. i.* 31. *Chab.* 50. **Ram-thorn with white Flowers.** Hispaniæ, Lusitaniæ, &c. incola est. Maio floret. Autumno fructus maturat. *Ufu.* Folia. *Vires.* Igni sacro & serpentibus ulceribus efficaciter illinuntur, *Diosc.*

A. 2. *Rhamnus niger, Offic. Rhamnus niger Theophrasti, Park. Theat.* 1007. *Raii Hist.* ii. 1593. *Rhamnus tertius Clusii, Ger.* 1152. *Emac.* 1334. *J. B. i.* 34. *Chab.* 50. *Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris, C. B. Pin.* 477. *Tourn. Inst.* 593. *Elem. Bot.* 466. *Rhamnus flore herbaceo, baccis nigris, Jonsf. Dendr.* 264. **Black Ram-thorn.** In hortis nonnunquam reperi-

reperitur. Maio floret. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Decoctum membra relaxata & dissoluta, atque podagræ dolores juvat.

X. De Ebena Indico.

A. **E**Benus, *Offic.* C. B. Pin. 448. *J. B. i.* 394. *Jonsf. Dendr.* 423. *Raii Hist.* ii. 1805. Ebum sive Lignum Indicum, *Camel. Syll.* 64. **Ebony.** Ex India Orientali adfertur. *Ufu.* Lignum.

Arborem hanc cum *P. Camello* verum Antiquorum Ebum Indicum esse existimo; estque arbor baccifera foliis juglandinis similibus quoad magnitudinem; atque idcirco hoc in loco disponendam esse censui.

Huic subjungit *Camellus* sex alias arbores, quas omnes pro variis Ebeni speciebus habet: quarum primam in Capite Palmarum jam dedi; ideoque illuc lectorem meum ablego.

XI. De Cocculo Indo.

NOtæ sunt, *Folia cordiformia; flores monopetali quinquepartiti, candidi, fructus racematim confertus.*

A. Cocculus Indus, *Offic.* *Park. Theat.* 1582. Cocculus Officinarum, *Jonsf. Dendr.* 156. Cocculus, *Ind. Med.* xxxviii. Cocculæ Officinarum, C. B. Pin. 511. *Mont. Exot.* 11. *Pluk. Mant.* 52. *Phytog.* cccxlv. Cocci Orientales, *Ger.* 1365. *Emac.* 1548. *J. B. i.* 348. *Raii Hist.* ii. 1812. *Chab.* 26. Natfiatam, *Hort. Mal.* vii. 1. *Tab.* 1. Arbor Indica Cocculos Officinarum ferens, *Breyn. Prod.* ii. 19. *Commel. Flor. Mal.* 24. Solanum racemosum Indicum arborefcens, Cocculos Indos ferens, *Raii Dendr.* 115. **Indian Berry.** In Malabar crescit. *Ufu.* Fructus renis ferè figurâ, baccarum Lauri magnitudine, sed rotundiore, fusco & rugoso cortice exteriori tectus, saporis amaricantis. *Vires.* Perniciosa & deleteria qualitate prædita sunt. His utuntur piscatores ad capiendos pisces, de quibus *Codronchius* peculiarem scripsit Libellum. Contra pediculos etiam commendantur.

XII. De Cubebis.

A. **C**Ubebæ, *Offic.* *Ger.* 1365. *Emac.* 1548. *Park. Theat.* 1583. *J. B. i.* 350. *Mont. Exot.* 9. *Ind. Med.* xliii. *Raii Hist.* ii. 1813. Cubebæ vulgares, C. B. Pin. 412. An Pindaiba, nonnullis Ibira, *Pisf.* (ed. 1658.) 144? Arbor baccifera Brasiliensis, fructu Piper recipiente, *Raii Hist.* ii. 1593? Arbor Bisnagarica Myrti amplioribus foliis, per siccitatem nigris, Cubebæ sapore, *Pluk. Almag.* 43? *Phytog. Tab.* 140? **Cubebis.** *Ufu.* Baccæ, quæ Piperi similes, interdum paulo majores, sunt pediculo longo donatæ, cortice fusco, rugoso, nucleo subjecto exiguo, rotundo, foris nigricante, intus albo, sapore & odore suavi, aromatico, acri. Advehuntur ex Java Indiæ Orientalis Insula, ubi decoquantur, inquit *Schroderus*, antequam vendantur, ne apud externos plantentur. Præstant majores, recentes, ponderosæ. *Vires.* Calfaciunt, & exsiccant, attenuant, discutunt; viscera omnia roborant, lienem juvant, flatu discutunt, cerebrum roborant, & frigidis uteri affectibus auxiliantur.

Quid sint Cubebæ, adhuc ambigitur; alii ex genere Piperis, & nigro Piperi congeneres esse, *Theophrastoque* Piper rotundum dici volunt; alii Viticis fructum existimant: *Sylvaticus*, Rusci seu Oxymyrines fructum facit; alii Carpesium *Galenii* statuunt; *Cæsalpinus* Amomi legitimi fructum pronunciat: Cubebæ autem neque Piperis genus sunt, neque Viticis, neque Oxymyrines, neque Carpesii, neque Amomi legitimi semen, aut fructus, ut facile esset ostendere. Est autem, inquit *Schroderus* (quibus & nos consentimus, donec certiores facti fuerimus) fructus racemosus, arboris cujusdam Maio vulgari similis, foliis vero Piperis, sed angustioribus.

XIII. De Fagara.

A. **F**Agara, *Offic.* *Ger.* 1365. *Emac.* 1548. Fagara major, *J. B. i.* 350. *Chab.* 26. *Raii Hist.* ii. 1814. Fagara seu Cayutana Luzonis, *Camel. Syllab.* 74. Cubebis affinis Fagara major

major, C. B. Pin. 412. In Philippinis Insulis reperitur. *Ufu.* Baccæ, harum cortex exterior, tener, subniger, saporis aromatici, & acriusculi, hæ maturæ rumpuntur, & granum nigrum, splendendum, sat solidum, saporis & odoris experts exhibent. *Vires.* Calfaciunt, & siccant; stomachi, ac hepatis faigiditati utiles; concoctionem juvant, & alvum astringunt, *Avicen.*

Arbores & Frutices fructu dipyreno.

XIV. De Jasmino.

Flore ex oblongo tubo in quinque lacinias expanso totidem folia æmulantes, perquam odorato, foliis pinnatis, baccæ diocedæ ab aliis differt, R. Hist. p. 1599.

A. Jasminum, *Offic.* Jasminum album, *Ger.* 743. *Emac.* 892. *Parkins. Parad.* 406. *Raii Hist.* ii. 1599. Jasminum vulgatus flore albo, C. B. Pin. 397. *Tourn. Inst.* 597. *Elem. Bot.* 470. *Jonsf. Dendr.* 428. Jasminum sive Gelseminum flore albo, *J. B.* ii. 101. Gelseminum vel Jasminum album vulgare, *Park. Theat.* 1464. Sambac sive Zambac, Jasminum, *Chab.* 112. **White Jasmine** o: **Jessamy.** In hortis colitur. Æstate floret. *Ufu.* Flores. *Vires.* Digerit, calfacit, emollit, aperit. Usus præcipuus internus ad uterum calfaciendum, & laxandum, ejus schirrhum sanandum, ad partum facilitandum, ad tussim, anhelitusque difficultatem, ad pleuritidem, dolores stomachi, intestinorum, uteri, &c. *Schrod.*

XV. De Jasminoides.

Arbor mediocriter est magnitudine foliis laurinis semper-virentibus, oppositis, flosculos habens pentapetaloides, fructus baccis Lauri similes.

A. Coffee, *Offic.* Coffee Frutex, ex cujus fructu fit potus, *Raii Hist.* ii. 1691. Jasminum Arabicum, Castoreæ folio, flore albo odoratissimo,

cujus fructus Coffy in Officinis dicuntur, *Comm. Plant. Ufu.* 85. *Boerb. Ind. A.* ii. 217. Frutex Coffee, *Aët. Reg. Soc. Lond.* 208. p. 61. Arbor Ymenis fructum Coffe ferens, *Dougl.* p. 2. Eonymo similis Ægyptiaca fructu baccis Lauri simili, C. B. Pin. 428. Bon arbor cum fructu suo Buna, *Park. Theat.* 1622. Bon, *Alp. Ægypt.* 63. *Vestinge Obs.* 21. Bon vel Ban arbor, *J. B.* i. 422. Bon vel Ban, ex cujus fructu Ægypti potum Coava conficiunt, *Pluk. Almag.* 69. *Phytog.* 272. **The Coffee-tree.** In Persia & Arabia Felice succrescit. *Ufu.* Baccæ in binos lobos distinctæ, Fabâ paulo minores, altera parte convexa, altera plana insigni sulco notata, colore ex fusco nigricantes, saporis farinacei, odoris fabarum tostatarum instar. *Vires.* Potu Coffee utuntur ad roborandum ventriculum frigidiorum, adjuvandamque concoctionem, celebraturque maxima vi antihypnotica, &c. Vide *Alpinum, Willisium, Du Four, & Tractatum Anglicum de Coffee, Tea, &c.* ut & *Houghton. Tractatum de Coffee, Philos. Transact. N.* 256. & *N.* 311.

XVI. De Ligustro.

Floribus racemosis, albis, baccis nigris, dipyrenis, viminibus lentis ab aliis fruticibus distinguitur, R. Synop. p. 226.

A. 1. Ligustrum, *Offic.* *Ger.* 1208. *Emac.* 1394. *Raii Hist.* ii. 1603. *Synop.* iii. 465. *Mer. Pin.* 72. *Tourn. Inst.* 596. *Elem. Bot.* 469. *Boerb. Ind. A.* ii. 215. *J. B.* i. 528. *Chab.* 41. *Dill. Cat. Giff.* 94. *Rupp. Flor. Jen.* 36. *Buxb.* 193. Ligustrum vulgare, *Park. Theat.* 1446. *Merc. Bot.* i. 47. *Phyt. Brit.* 68. Ligustrum Germanicum, C. B. Pin. 475. *Jonsf. Dendr.* 257. **Privet.** In sylvis, & sepibus. Florit tota fere ætate. *Ufu.* Folia, flores. *Vires.* Refrigerant, & siccant, astringunt, incidunt; proin conducunt ad inflammationes, putredines, exulcerationes oris & faucium, ad procidentiam & tumorem uvæ, laxitatem gingivarum, &c. *Schrod.*

A. 2. Alcanna, *Offic.* Ligustrum Indicum seu Alcanna Manithondi, *Herm. Mus. Zeyl.* vi. 65. Ligustri species ii. Alcanna dicta, *Bont.* 143. Ligustrum Orientale, sive Cyprus Dioscoridis & Plinii, *Park. Theat.* 1447. *Raii Hist.* ii. 1603. Ligustrum

Ligustrum Ægyptiacum latifolium & angustifolium, *C. B. Pin.* 476. Ligustrum Ægyptium, Cyprus Græcorum, Elhane Arabum, *J. B. i.* 541. *Chab.* 41. Ligustri species, *Comm. Flor. Mal.* 161. Baccifera Indica baccis oblongis in umbellæ formam dispositis, *Raii Hist.* ii. 1634. **Eastern Privet.** In India Orientali, Ægypto, & Syria crescit. *Ufu.* Folia, & flores; sed in Officinis nostris nunquam inveniuntur, quia diu non durat, ergo eorum loco radicem Anchusæ sumunt. *Vires* multæ attribuuntur à Dioscoride & aliis huic plantæ, sed cum nullius in Officinis nostris usus sit, de ea plura dicere supersedeo.

XVII. De Frangula.

Foliis latis, subrotundis, baccis nigris, vi cathartica, ab aliis fruticibus discretu facilis est, *R. H.* 1604.

A. Frangula, Alnus nigra, *Offic. Frangula, Volck. Flor. Nor.* 173. *Tourn. Inst.* 612. *Elem. Bot.* 486. *Boerb. Ind. A. ii.* 231. *Dill. Cat. Giff.* 66. *Rupp. Flor. Jen.* 34. *Buxb.* 116. Frangula, sive Alnus nigra baccifera, *Parkinsf. Theat.* 240. *Raii Synop.* iii. 465. Alnus nigra, sive Frangula, *Ger.* 1286. *Emac.* 1470. *Mer. Pin.* 4. Alnus nigra baccifera, *J. B. i.* 506. *C. B. Pin.* 428. *Raii Hist.* ii. 1604. *Chab.* 45. *Merc. Bot.* 17. *Phyt. Brit.* 4. Alnus baccifera nigra vulgaris, *Jonsf. Dendr.* 436. **The Black Alder-tree.** In sylvis udis. Maio floret. *Ufu.* Cortex. *Vires.* Purgat humores noxios omnes, maximè serum, tam per vomitum, quam per fecesum, idque sat violenter, *Schrod.* Tritus cum aceto, & scabiei illitus, intra paucos dies illam sanat, & exsiccat, *R. H.*

XVIII. De Berberi.

Spinis acutis, fructu parvo, oblongo, rubro, sapore acido racematim nascente, cortice candicante, à reliquis facile distinguitur, *R. Synop.* p. 226.

A. Berberis, Oxyacantha Galeni, *Offic. Berbaris, Park. Theat.* 561. *Mer. Pin.* 15. *Chab.* 50. Berberis, vel Oxyacantha, *Ind. Med.* xx. Ber-

beris Crespinus, *Mont. Ind.* 38. Berberis dumentorum, *C. B. Pin.* 454. *Raii Hist.* ii. 1605. *Synop.* iii. 465. *Tourn. Inst.* 614. *Elem. Bot.* 487. *Boerb. Ind. A. ii.* 233. *Jonsf. Dendr.* 219. *Dill. Cat. Giff.* 66. *Buxb.* 36. Berbaris vulgo, quæ & Oxyacantha putata, *J. B. i.* 52. Spina acida, sive Oxyacantha, *Ger.* 1144. *Emac.* 1325. Oxyacantha Galeni, *Merc. Bot.* i. 56. *Phyt. Brit.* 86. **The Berberis, or Pimperidge-bush.** In collibus cretaceis, & in sepibus. Maio floret. *Ufu.* Cortex, fructus, & semina. *Vires.* Cortex aperit, incidit; hinc in ictero convenit. Fructus refrigerant, & humectant, partium sunt tenuium, astringunt, appetitum excitant, roborant ventriculum ac hepar. Proin usus sunt frequentissimi in morbis ubi refrigeratione & astrictione opus, *Schrod.* In febribus sitim extinguunt.

Arbores & Frutices bacciferae, fructu tripyreno.

XIX. De Alaterna.

Notæ sunt, Foliis in ramis & surculis alterno ordine sitis, baccis triccocis, à Phillyrea differt, *R. Meth. A.* p. 154.

A. 1. Alaternus, *Offic. Chab.* 43. *Parkinsf. Parad.* 603. Alaternus ii. Clusio, *J. B. i.* 542. Alaternus major & minor, *Raii Hist.* ii. 1608. *Park. Theat.* 1445. Spina Burgi Monspelienfium, ejusd. Alaternus Plinii, & humilior, *Ger.* 1212. *Emac.* 1398. Alaternus, sive Philyca elatior & humilior C. Bauhini, *Pluk. Almag.* 12. Alaternus i. Clusii & minori folio, *Tourn. Inst.* 595. *Boerb. Ind. A. ii.* 213. Alaternus prior & altera, *Clus. Hist.* 56. *Elem. Bot.* 468. Philyca elatior & humilior, *C. B. Pin.* 476. *Jonsf. Dendr.* 261. **Evergreen Privet.** In hortis colitur. *Ufu.* Fructus. *Vires.* Moderatè alvum constituit.

A. 2. Ce-

A. 2. *Celastrus*, *Offic.* *Jonsf. Dendr.* 262. *Celastrus* Theophrasti, *C. B. Pin.* 477. *Ger. Emac.* 1600. *Park. Theat.* 1448. *Celastrus* Theophrasti Clusio, *Parad.* 603. *Alaternus* latifolia, *Celastrus* dicta, *Herm. Cat. Hort. Lugd. Bat.* 11. *Raii Hist.* ii. 1608. *Alaternus* Hispanicus, *Celastrus* dicta, *Boerb. Ind. A.* ii. 213. **The Staff-tree.** In hortis curiosorum nonnunquam reperitur. De viribus & usu nil invenio apud Auctores.

A. 3. *Cassina*, *Offic.* *C. B. Pin.* 170. *Herba* Cassiana famem sitimque retardans, *J. B.* iii. 631. *Chab.* 655. *Cassine* vera Floridanorum, *Arbuscula* baccifera *Alaterni* ferme facie, foliis alternatim sitis, tetrapyrene, *Pluk. Mant.* 40. *Phytog. Tab.* ccclxxvi. f. 2. *Apalachine* five *Cassine*, *Ind. Med.* xi. *Alaternoides* *Africana* *Lauri* ferrata folio, *Comm. Rar. Exot.* i. 61. **Cassia.** In Carolina oritur. *Usu.* Folia unciam circiter longa sunt, semiunciam lata, figurâ folia Senæ repræsentantia, colore quando exsiccata sunt nigricante, cum splendore supernè, subtus viridiora, odore nullo, sapore paulum aromatico. *Vires.* In variolis optimum medicamentum habetur, fermentationem sanguinis nimis violentam cohibens, nec tamen facultatem expulsiivam penitus ligans. Expectorationem promovet, & pulmones tutatur. Caput denique & guttur ne invadant variolæ, impedit, *D. Marloe.*

A. 4. *Perygua*, *Offic. Marl. Obs. Mont. Exot.* 8. *Cassine* vera perquam similis *Arbuscula* *Phyllireæ* foliis antagonistis ex Provincia Carolinensis, *Pluk. Mant.* 40. *Phytog.* ccclxxxi. f. 3. **The Cassioberp-bush.** In Carolina invenitur. *Usu* sunt fragmenta foliorum exsiccatorum, festucarum & pulvis. *Vires.* Purgat interdum, aliàs vomitum excitat, nonnunquam insensibilem perspirationem promovet, prout natura inclinât. Specificum præstantissimum habetur in diabete, cujus effectus in morbo illo curando plura exempla profert *D. Marloe.* In colica nephritica *Thea* ex herba facta valet, ex *MSS. D. Tancredi Robinsoni, M. D.*

Cujusnam plantæ *Perigua* fragmenta sit, quæstio est non facillè determinanda: neque eruditorum in re botanica opiniones facillè possunt conciliari. Sunt qui pro *Alaterni* specie eam habent, quorum auctoritate permotus, eam hoc in loco disposui. Alii quærunt an sit *Perigua*, *H. M. Tom.* ii. p. 41. Mihi verisimillimum videtur plantam eam esse, cu-

jus meminit *Du Biscay* in Navigatione sua sursum in Rio de la Plata, sub titulo *Herbæ de Paraguay*, quâ indigenæ adversus vapores minerales & noxios utuntur: quæque iisdem inservit pro medicamento ad vomitum excitandum. An Fragmenta Plantarum nuper importata, nomine *Paraguay-Tea*, iisdem sunt cum *Perygua* *D. Marloe* supradicta?

XX. De Sambuco.

Flore & fructu in umbellas aut racemos composito, foliis alatis, ramis medulla plurima feretis, paucò ligno, ab aliis facile distinguitur, R. H. p. 1609.

A. 1. *Sambucus*, *Offic.* *Ger.* 1234. *Emac.* 1422. *Chab.* 43. *Mer. Pin.* 109. *Raii Synop.* iii. 461. *Sambucus* vulgaris, *Park. Theat.* 407. *J. B.* i. 544. *Raii Hist.* ii. 1609. *Merc. Bot.* i. 66. *Phyt. Brit.* 108. *Dill. Cat. Giff.* 89. *Sambucus* fructu in umbella nigro, *C. B. Pin.* 456. *Jonsf. Dendr.* 224. *Tourn. Inst.* 606. *Elem. Bot.* 478. *Boerb. Ind. A.* ii. 223. *Rupp. Flor. Jen.* 35. *Buxb.* 292. **Common Elder.** In sepibus. Maio floret. *Usu.* Cortex, Folia, Gemmæ, Flores, & Baccæ. *Vires.* *Sambucus* integra calfacit & siccatur, resolvit, *Hydropicos* juvat. Cortex educit serofos humores. Folia & Gemmæ alvum movent. Flores discutunt, emolliunt, resolvunt, sudoriferi ac anodynii sunt. Baccæ sudoriferæ itidem sunt ac alexipharmacæ, *Schrod.* De viribus & usu *Sambuci* integrum librum conscripsit *Martinus Blockwizius*, cui titulum *Anatomia Sambuci.*

A. 2. *Ebulus*, *Chamaeacte*, *Offic.* *Ebulus*, *Ind. Med.* xlvii. *Mont. Ind.* 42. *Ebulus* *Officina-*rum, *Buxb.* 98. *Comm. Plant. Usu.* 40. *Ebulus* five *Sambucus* humilis, *Ger.* 1238. *Emac.* 1426. *Park. Theat.* 208. *Mer. Pin.* 34. *Ebulus* five *Sambucus* herbacea, *J. B.* i. 546. *Chab.* 44. *Ebulus*, *Chamaeacte*, five *Sambucus* humilis, *Merc. Bot.* i. 31. *Phyt. Brit.* 35. *Sambucus* humilis five *Ebulus*, *C. B. Pin.* 456. *Raii Hist.* ii. 1611. *Synop.* iii. 461. *Tourn. Inst.* 606. *Elem. Bot.* 478. *Boerb. Ind. A.* ii. 223. *Dill. Cat. Giff.* 129. *Rupp. Flor. Jen.* 35. *Sambucus* humilis non laciniata, *Jonsf. Dendr.* 225. **Dwarf Elder, or Dane-wort.** Ad vias publicas. Junio floret. *Usu.* Cortex, Folia, Baccæ. *Vires.* Cortex aquosos & serofos humores totius corporis per alvum educit. Folia & Baccæ vi pollent ad *Podagricos* dolores sopiendos, tumoresque aquosos discutiendos: Eademque vires obtinent, quas *Sambucus*. *Vim-* habent.

habent educendi aquam, conferunt igitur in Hydrope, Arthritide, cæterisque morbis à sero natis, Schrod.

A. 3. Sambucus montana, *Offic.* Sambucus racemosa rubra, C. B. Pin. 456. Park. Theat. 497. *Jonf. Dendr.* 225. *Raii Hist.* ii. 1610. *Tourn. Infl.* 606. *Elem. Bot.* 478. *Boerb. Ind.* A. ii. 223. *Dill. Cat. Giff.* 47. *Rupp. Flor. Jen.* 35. Sambucus racemosa, Chab. 43. Sambucus racemosa acinis rubris, J. B. i. 551. Sambucus racemosa vel Cervina, Ger. 1234. *Emac.* 1422. Mountain Elder. In hortis colitur. *Usu.* Folia. Vires. Frigida & Soporifera est, & cum Bella donna viribus convenit.

Arbores & Frutices Bacciferae fructu tetrapyrreno.

XXI. De Vite vinifera.

Vitex est sarmentosus, scandens, & capreolatus, foliis angulosis, incis, fructu racemoso tetrapyrreno.

A. 1. Vitis, *Offic.* Ind. Med. cxxiv. Vitis vinifera, Mont. Ind. 55. *Commel. Plant. Usu.* 106. The Wine. In hortis colitur. *Usu.* Folia, Pampina, *Offic.* dicta cum capreolis, Succus seu Lacryma, Vinum Wine, h. e. succus uvarum maturarum fermentatus, cujus variae in Officinis habentur species, quæ, quamvis sententia nostra ex una & eadem uvæ specie fiunt, respectu tamen tum loci natalis, tum parandi modorum plurimum differunt; sunt autem vel Hispanica multorum generum, v. g. 1. Canariense, Canary Sack. 2. Malacense, Malaga Sack. 3. Xeranum, Sherry Sack. 4. Alonense Alicante, vulgò Tent Wine dictum. 5. Portuense Porto Port Wine, idque vel album vel rubrum. 6. Ulyssipolensi Lisbon Wine. Vel secundò, Gallica French Wines, album White Wine, rubrum Claretum dictum Claret. Tertiò, Germanica seu Rhenana, Rhenish Wine. Quarto, denique Cretica seu Moschatellina rubra Red Muscadine, quæ pro Alonensi vulgò vaneunt.

N. B. Quod ad Vinum album efficiendum multum è facibus, hoc est, caulibus & filiquis seu vineis cum gigarti, exprimitur illico: ad rubrum

verò, succum unà cum facibus in dolio aliquandiu restare sinunt, donec colorem & saporem acquisiverit. Succus fructus immaturi Omphacinum vocatur. Acetum, Vinegar, fit ex vino vel in loco minus calido detento, vel diutius reservato, vel Soli exposito.

N. B. Acetum non tantum è vino, sed etiam è Cerevisia insolatione, &c. fit. Tartarus, Tartar o; Argal, salis species est, substantia sabulosa, indurata, quæ fundo & lateribus vasorum vinariorum accrescit, multis intermixtis rubicundis micis, saporis subacris, acidi: estque vel albus, qui magis æstimatur, ut purior & minus terrestris; vel ruber; optimus è Germania adfertur. Uvæ immaturæ seu Agrestæ, & Acini uvarum. Vires. Folia capreolique refrigerant, astringunt valide. Usus præcip. in Dysenteria, Vomitu, Pica, expuitione Sanguinis, aliisque Hæmorrhagiis sistendis. Succus ex amputatis palmitibus exstillans intrinsecus vim habere creditur atterendi & expellendi calculum: Extrinsicus Oculorum caligini medetur ac rubedini, Impetigines sanat. Uvæ immaturæ refrigerant & siccant, astringunt. Proin poterit esse usus earum in Febribus ardentibus, excitant scil. appetitum, fluxum ventris sedant. Acini vim habent astringentiam, conveniuntque in Vomitu, Alvique fluxu, Schrod. Vinum, nunc dierum vina austeriora, quamvis palato minus arrideant, ventriculo tamen commodiora & cibo concoquendo magis idonea censentur, quam alba, quæ lenia & dulcia; Canarinum autem omnium laudatissimum, generosum, & lene, naturæ amicum, R. H. p. 1617. Qui plura de Vino velit, legat *Andree Baccii* eruditissimum opus de Vini generibus Anno 1596. Romæ impressum. Acetum partium tenuium est, attenuat, penetrat, astringit, putredini resistit, sudorem ciet, appetentiam cibi excitat, & concoctionem promovet, æstum febrilem compescit, putredinem arcet, &c. Extrinsicus Scabiem, Pruritus, Herpetem, &c. sanat. Tartarus Vini attenuat, incidit, aperit. Qui plura de Tartaro velit Chymicos scriptores consulat; plenam enim ejus historiam scribere mihi nec animus nec opportunitas est.

A. 2. Passulæ Damascenæ, *Offic.* Ind. Med. lxxxix. Passulæ maximæ sive Damascenæ, Zibebæ dictæ, Schrod. 176. Vitis Damascena, Hort. Reg. Par. 186. *Tourn. Infl.* 613.

A. 3. Uva passa major, *Offic.* Uva passa major, *Isuvasos* Græcis fortè, C. B. Pin. 299. Raisins of the Sun. Ex Hispania ad nos transportantur, eas autem hoc modo exsiccant: Botrorum seu racemorum, quos ad hunc usum destinant, pediculis

culos ad mediam partem transversim incidunt, adeoque succi nutritii magnam partem intercipientes impediunt, ne ad uvas copiose affluat, sed parce admodum derivetur. Racemos semisectos in vite pendentes relinquunt, donec paulatim calore solis & alimenti inopia exsiccentur: cum sufficienter exsiccatos senserint, demetunt, & in vase recondunt. *Vires.* Calidæ sunt seu temperatæ, leniunt, alvum laxant, acrimoniam hebetant, ventriculo, Pulmonibus, ac Hepati gratæ sunt. Tussim mitigant, *Schrod.* Pro modo præparandi Uvas passas, vide *Raii Itinerarium.*

A. 4. Uvæ passæ minores, Passulæ, *Offic.* Uvæ passæ minores, vel Passulæ Corinthiacæ, *C. B. Pin.* 299. Corinthiacæ, *Park. Theat.* Vitis Corinthiaca sive apyrina, *J. B.* ii. 72. *The Currant Vine.* In Zacyntho, &c. colitur. *Usu.* Fructus maturus exsiccat. *Vires.* Temperatæ sunt, æstus febrilem mitigant, sitim sedant, alvum laxant.

XXII. De Thea.

Foliis angustis, serratis, floribus pentapetalis, majoribus, rotundis, fructu tetracocco, rugoso, ex spadiceo fusco à reliquis differt.

A. Thea, *Offic. Rupp. Flor. Jen.* 110. Thee, Herba Thea, *Mont. Exot.* 8. The, *Ind. Med.* cxvi. The Sinenfium sive Tisia Japonensibus, *Breyn. Cent.* 1. cap. 52, 111. The Sinenfium sive Tisia Japonensibus Breynii, *Raii Hist.* ii. 1619. The Frutex, *Bont.* 88. Thea frutex folio Cerasi, flore Rosæ sylvestris, fructu unicocco, bicocco, & ut plurimum tricocco, *Kemph. Hist. Jap.* (Ed. Angl.) 11. *App.* 2. *Amantit. Exot.* 605. Euonymo adfinis Arbor Orientalis nucifera flore roseo, *Pluk. Phytog. Tab.* 88. *Fig.* 6. *Almag.* 139. Thee Chinenfium, sive Tschia Japonensium, *Hort. Amst.* 346. Chaa herba in Japonia, *C. B. Pin.* 247. Chaa Herba Japoniæ, *J. B.* iii. 5. Styraei & Euonymo mediæ affinis. The Sinenfium, sive Tisia Japonensibus flore simplici & niveo pleno, *Breyn. Prod.* ii. 98. *The Thee, or Tea Plant.* In regno Japonico, & Chinenfi colitur. *Usu.* Folia convoluta, saporis subamaricantis, aromatici, leviter astringentis, odoris grati, scænum recens æmulantis. *Vires.* Siccat & leviter astringit, acida dissolvit, & per Urinam educit, hinc prodest in Hypochondriaco affectu, Podagra, Arthritide, & Nephritico, Cephalalgiam arcet, Memoriam confortat, Sanguinem purificat, &c.

Catalogum Auctorum qui de hoc frutice scripserunt, vide apud Jacobum Breynium, *Exot. Cent.* 1. cap. 25. p. 114. quibus adde D. Pechlin Belgæ Tractatum de Thea, anno 1684. editum. M. Du Four Historiam Theæ Lugduni impressam anno 1685. & Tractatum quendam Anglice conscriptum Londini, 1682.

In Anglia sex species Theæ in usu sunt. Quarum prima Bohe dicitur, est folium parvum ad nigredinem vergens, quod aquam plerumque, cui incoquitur, brunneo aut rubente colore tingit, & sapore Sennæ infusum refert. Secunda Congo. Tertia Peco. Quarta Thea viridis est, nonnullis Singlo dicta. Hæc duorum generum est. Alterum folio oblongo & angusto, alterum minore; utrumque æque bonum, & colore cæruleo-viridi; commandatum crispum admodum videtur, & aquam colore pallide viridi inficit. Quinta Imperialis Thea dicitur. Folio est amplo, laxo, cum reliquæ duæ folio sunt convoluta: optima visui viridis est, in ore crispa & odore jucunda. Sexta Thea Hysbamentis nomen habet.

Omnes hæ Theæ Species à China adferuntur uniusque & ejusdem arboris folia esse existimantur; differre tantum tempore colligendi, & præparandi, seu, ut vocant, curandi modo. *Vires.* Omne genus Thearum vires jam tradidi. Bohe duntaxat Sanativa & Balsamica habetur, naturæ languentis restauratrix, & adversus Phthisin & Tabem prophylactica.

XXIII. De Euonymo.

Notæ sunt, Folia oblonga, crenata, flores tetrapetali, fructus tetracocos quadrangulus rubens.

A. Euonymus, *Offic. Chab.* 62. *Ind. Med.* xlix. Euonymus, Fufanus, *Mont. Ind.* 42. Euonymus Theophrasti, *Ger.* 1284. *Emac.* 1468. *Merc. Bot.* i. 34. *Phyt. Brit.* 39. *Merc. Pin.* 37. Euonymus vulgaris, *Park. Theat.* 241. *Raii Hist.* ii. 1621. *Synop.* iii. 468. Euonymus vulgaris, granis rubentibus, *C. B. Pin.* 428. *Jonsf. Dendr.* 387. *Tourn. Inst.* 617. *Elem. Bot.* 490. *Boerb. Ind. A.* ii. 237. *Dill. Cat. Giff.* 66. *Buxb.* 106. *Rupp. Flor. Jen.* 74. Euonymus multis, aliis Tetragonia, *J. B.* i. 201. *The Spindle-tree.* In sepibus frequens. Maio floret. *Usu.* Fructus. *Vires.* Vomitus cient, ventriculum obtundunt, & per secessum purgant. Noxia est planta, & non sine periculo sumenda. Extrinsecus

fecus emolliunt & resolvunt, pediculos interimunt, & Furfures capitis detergent.

XXIV. De Agrifolio.

NOtæ sunt, Folia in ambitu longis, acutis, rigidis spinis armata, semper-virentia; baccæ parvæ, rotundæ, rubræ, quaterna semina triquetra striata continentes, R. Synop. p. 227.

A. Agrifolium, Offic. Ger. 1155. Emac. 1338. Raii Hist. ii. 1622. Synop. iii. 466. Merc. Bot. i. 17. Phyt. Brit. 3. Mer. Pin. 3. Agrifolium five Aquifolium, Park. Theat. 1486. Aquifolium five Agrifolium, Chab. 605. Aquifolium five Agrifolium vulgo, J. B. i. 114. Tourn. Inst. 600. Elem. Bot. 473. Aquifolium Tournefortii, Rupp. Flor. Jen. 35. Aquifolium baccis rubris, Herm. Hort. Lugd. Bat. 56. Boerb. Ind. A. ii. 219. Ilex aculeata baccifera folio sinuato, C. B. Pin. 425. Jonsf. Dendr. 206. **The Holly-tree.** In sepibus frequens. Usu. Viscum aucuparium, **Bird-Lime**, hoc modo præparatur: Delibratis Junio aut Julio mensibus, quotquot videtur aut opus fuerit, hoc genus arboribus, cortices detracti in aqua fontana per septem aut octo horas continuas decoquantur, donec tenerrimi evadant. Coctos in acervum humi cum Filice S. S. S. compones, aqua prius curiosè separata, & per duas tresve septimanas fermentari & computrescere sinas, donec in mucilaginem abeant: Exemptos deinde in mortario tamdiu tundas, donec fingi formæque possint instar Massæ farinacæ. Massam in aquam profluentem submersam manibus verses, & diligenter subigas. Aqua brevi fordes omnes eluet, visco residuo puro & desecato; in fistili aliquo vase per quatuor adhuc aut quinque dies despumando, donec se purgaverit & perfecterit: deinde in novum vas translatum reservetur ad usum.

N. B. Non ex corticibus hujus arboris tantum Viscum aucuparium paratur, sed etiam è fructu Visci, Castaneæ, & Sebesten. Vires. Vim habet emolliendi & discutiendi tumores, Parotides, &c. *Dioscorid.*

XXV. De Rhamno.

Folia hujus fruticis ad Pruni accedunt; baccæ per maturitatem nigrae, succo virente insectorio plenæ, R. Synop. p. 227.

A. Rhamnus Catharticus, Spina Cervina, Offic. Rhamnus Catharticus, Ind. Med. xcvii. J. B. i. 55. C. B. Pin. 478. Raii Hist. ii. 1625. Synop.

466. Tourn. Inst. 593. Elem. Bot. 466. Boerb. Ind. A. ii. 212. Buxb. 183. Rhamnus Catharticus vulgaris, Jonsf. Dendr. 266. Rhamnus, Mill. Cat. 144. Rhamnus & Spina Cervina, Offic. Commel. Plant. Usu. 104. Rhamnus Catharticus, Spina Cervina, Spina insectoria, Rand. Ind. 75. Mont. Ind. 51. Rhamnus Catharticus five Spina insectoria, Chab. 50. Merc. Bot. i. 64. Phyt. Brit. 104. Rhamnus solutivus, Ger. Emac. 1337. Mer. Pin. 104. Rhamnus solutivus, five Spina insectoria vulgaris, Park. Theat. 243. Spina Cervina, Dill. Cat. Giff. 67. Spina Cervina Gesneri & Officinarum, Volck. Flor. Nor. 368. Cervi Spina, Rupp. Flor. Jen. 74. **Buckthorn.** In sepibus & sylvis. Floret Maio, fructum fert Septembri. Purgat bilem, pituitam, ac maxime serenos humores, unde usus præcip. in Cachexia, Hydrope, Arthritide, Schrod. Baccæ hujus fruticis tria colorum genera præbent. 1. Messis tempore lectæ, arefactæ & tustæ, inque aqua & alumine maceratæ luteum seu croceum potius reddunt colorem. 2. Autumno, cum maturitatem assecutæ nigrae evaserint, collectæ, tustæ, & in vase vitreo asservatæ pulchrè viridem exhibent colorem, quem **Sap-green** vocant. 3. Circa festum Sancti Martini in arboribus adhuc hærentes si legantur, teste *Trago*, puniceum colorem reddunt, R. H. p. 1625.

XXVI. De Lycio.

FRutex est baccifer spinosus, à Rhamno, ut videtur, distinguendus spinis minoribus & brevioribus, quæ longiores validioresque in Rhamno. Addi etiam potest Folia esse minora in Lycio, R. Meth. A. p. 195.

A. Lycium, Offic. Schrod. iv. 198. Lycium Buxi folius, Jonsf. Dendr. 268. C. B. Pin. 478. Lycium five Pyracantha, Ger. 1151. Emac. 1322. Lycium vulgatius, Park. Theat. 1009. Lycium Italicum, J. B. i. 59. Chab. 59. Raii Hist. ii. 1627. Lycium Buxifolius rotundioribus Syriacum vel Persicum, Breyn. Prod. ii. 64. **Borsthorn.** In regionibus calidioribus invenitur. Usu. Rob seu Succus concretus ex foliis & ramis, cujus parandi modus à *Dioscoride* sic describitur: Rami cum radiculis tusti, & antè per multos dies macerati coquantur, tum abjectis lignis iidem liquor coquitur, donec mellis crassitudo fiat. Adulteratur id Lycium adjecta decoctioni amurcæ, aut Absinthii succo, aut felle bubulo. Simili modo fit Lycium Semine expresso & insolato. Optimum quod uri potest, restinctumque rubentem spumam ostendit, glebis

glebis intrinsecus nigris, intus cum freris rufis, odore minimè viroso, cum amaritudine astringens, crocino colore. *Vires.* Adstringit, caliginem oculorum discutit; genarum Scabiem, pruritus, veteresque fluxiones sanat; facit ad purulentas aures, exulceratas gingivas, tonsillas, labiorum fissuras, fedis rimas, attritusque illitum: coeliacis dysentericis potum inditumque convenit; datur sanguinem excreantibus & tussi ex aqua; contra rabiosi canis morsus in catapotio devoratur, aut in aqua bibitur: flavos facit pilos, reduvis, ulceribus quæ serpunt, aut putrescunt, medetur; sceminarum profluvia appositum sistit; rabioforum ictibus ex melle potum, aut vice catapotii auxiliatur, *Diosc.*

Dux Lycii species à *Dioscoride* memorantur. Alter à planta in *Græcia* nascente, quam hic exhibeo, Lycium simpliciter dicta: altera à planta *Indica*, de qua in Capite de *Acacia* agam, quæ nomine *Cate* innotescit.

Verum cum modernis incognitum sit, factum est ut diversæ inde subortæ sint opiniones. *Officinæ*, ut scribit *Schroderus*, suum Lycium communiter ex *Periclymeni* bacis conficiunt: alii ex *Ligustri* fructu: alii ex prunis sylvestribus. Præstaret tamen, momento etiam *C. B.* in *Matth.* succedaneum ex *Oxyacantha* aut *Rhamno*.

Frutices bacciferæ fructu polypyreno.

XXVII. De Rubo.

Fructu è pluribus acinis arcte stipatis composito, uni & simplici flore succedente, foliis in plura segmenta partitis, necnon parvitate & imbecillitate sua, insignibus notis à reliquis bacciferis fruticibus differt, *R. Synop.* p. 228.

A. 1. *Rubus vulgaris*, *Offic.* *Rubus*, *Ger.* 1089. *Emac.* 1272. *Mer. Pin.* 106. *Rand. Ind.* 77. *Mont. Ind.* 52. *Rubus vulgaris major*, *Park. Theat.* 1013. *Rubus vulgaris*, five *Rubus fructu nigro*, *C. B. Pin.* 479. *Tourn. Inst.* 614. *Elem. Bot.* 487. *Boerb. Ind. A. ii.* 60. *Rupp. Flor. Jen.* 114. *Dill. Cat. Giff.* 72. *Rubus major fructu nigro*, *J. B. ii.* 57. *Chab.* 109. *Raii Hist.* ii. 1639. *Synop.* iii. 467. *Rubus major vulgaris*, *Jonsf. Dendr.* 271. *Rubus vulgaris fructu nigro*, *Merc. Bot.* i. 67. *Phyt. Brit.* 107. *The*

Wamble, or *Black-berry Bush*. In sepibus & dumetis. Maio floret, fructum Augusto maturat. *Usu.* Folia, Cymæ, & Fructus. *Vires.* Folia & Cymæ refrigerant, siccant, astringunt potenter. Fructus maturus caliditate est temperatus ac subastringens. *Usus præcip.* in quibuscunque profluvia, Vomitu, fluxu alvi, Uteri, & narium. Extrinsecus in Aphthis, aliisque oris affectibus abstergendis, in vulneribus astringendis, capillos nigrat, scabiem curat, *Schrod.*

A. 2. *Chamæbatus*, *Offic.* *Rubus minor Chamærubus* five *Humirubus*, *Park. Theat.* 1013. *Chamærubus spinosus fructu cæruleo*, *Jonsf. Dendr.* 272. *Rubus minor fructu cæruleo*, *J. B. ii.* 59. *Chab.* 109. *Raii Hist.* ii. 1640. *Synop.* iii. 467. *Rubus repens fructu cæreo*, *C. B. Pin.* 479. *Tourn. Inst.* 614. *Elem. Bot.* 481. *Boerb. Ind. A. ii.* 60. *Ger. Emac.* 1271. *Mer. Pin.* 106. *Rupp. Flor. Jen.* 115. *Dill. Cat. Giff.* 65. *Merc. Bot.* i. 65. *Phyt. Brit.* 107. *Buxb.* 287. *The Dew-berry*. Inter segetes reperitur. Maio floret. Autumno fructum maturat. *Usu.* Fructus. *Vires.* Cum primo viribus convenit.

A. 3. *Chamærubus*, *Offic.* *Chamærubus saxatilis*, *C. B. Pin.* 479. *Raii Hist.* i. 654. *Synop.* iii. 261. *Jonsf. Dendr.* 272. *Rubus saxatilis*, *Ger.* 1090. *Emac.* 1273. *Rubus Alpinus saxatilis*, *Park. Theat.* 1014. *Rubus Alpinus humilis*, *J. B. ii.* 61. *Chab.* 109. *Rubus Alpinus humilis*, *Elem. Bot.* 487. *Tourn. Inst.* 615. *Boerb. Ind. A. ii.* 60. *Dill. Cat. Giff.* 56. *Rupp. Flor. Jen.* 115. *Stone Wamble*. Montium altiorum incola est. Junio floret. *Usu.* Baccæ. *Vires.* Cum *Rubo Idæo* viribus convenit.

A. 4. *Chamæmorus*, *Offic.* *Ger.* 1090. *Emac.* 1273. *Raii Hist.* i. 654. *Synop.* iii. 260. *Vaccinia nubis*, *Ger.* 1630. *Emac.* 1420. *Chamæmorus Anglica*, *Park. Theat.* 1014. *Chamæmorus Vaccinia nubis*, *Ejusd.* *Cambro-Britannica* five *Lancastrense Vaccinium nubis*, *Ejusd.* *Chamærubus folio Ribes Anglica*, *C. B. Pin.* 480. *Jonsf. Dendr.* 273. *Rubus Alpinus humilis Anglicus*, *Vaccinia nubis*, i. e. *Cloud-berries* vulgò dictus, *Pluk. Almag.* 325. *Rubus palustris humilis*, *Tourn. Inst.* 615. *Rubus Alpinus foliis Ribes*, *Rupp. Flor. Jen.* 115. *Rubo Idæo minori* affinis, *Chamæmorus*, *J. B. ii.* 62. *Chab.* 110. *Knott-berries*, *Cloud-berries*. In summis Angliæ Alpibus reperitur. Julio & Augusto fructum maturum edit. *Usu.* Fructus. *Vires.* In scorbutum multum laudat *Hoierus*.

A. 5. Rubus Idæus, *Offic. Ger.* 1089. *Emac.* 1272. *Park. Theat.* 557. *Chab.* 109. *Mer. Pin.* 106. Rubus Idæus vulgaris, *Merc. Bot.* ii. 32. *Phyt. Brit.* 107. Rubus Idæus spinosus, *C. B. Pin.* 479. *Dill. Cat. Giff.* 89. *Jonsf. Dendr.* 271. *Tourn. Inst.* 614. *Elem. Bot.* 287. *Rupp. Flor. Jen.* 114. *Buxb.* 287. Rubus Idæus spinosus fructu rubro, *J. B.* ii. 59. *Raii Hist.* ii. 1640. *Synop.* iii. 467. *Boerb. Ind. A.* ii. 69. **The Raspberry Bush.** In uliginosis locis & sylvis. Maio floret, Julio fructum maturat. *Usu.* Folia, Fructus. *Vires.* Eadem vires obtinent, quas præcedentia, cordialia tamen præ iis peculiariter censentur, *Schrod.*

XXVIII. De Uva marina.

Notæ sunt, Ramuli & surculi Equiseti æmuli, apophylli, Fructus ad nodos Rubi fructibus similes, *R. Meth. A.* p. 195.

A. Ephedra, *Offic. Mont. Ind.* 42. Ephedra maritima major, *Tourn. Inst.* 663. *Elem. Bot.* 514. *Boerb. Ind. A.* ii. 107. Tragus five Uva marina major, *J. B.* i. 406. *Chab.* 87. Uva marina major, *Ger. Emac.* 1117. *Raii Hist.* ii. 1638. Uva marina, *Ger.* 959. Polygonum bacciferum maritimum majus, *C. B. Pin.* 15. Polygonum bacciferum five Uva marina major, *Park. Theat.* 450. Equisetum polygonoides bacciferum majus, *Hist. Oxon.* iii. 621. **Sea Grape, or Shrub Horse-tail.** In Sicilia aliisque locis maritimis oritur. *Usu.* Fructus. *Vires.* Ex vino poti coeliacis & foeminis fluxione laborantibus auxiliantur, *Diosc.*

Arbores & Frutices bacciferae, granorum in acinis numero nobis incognito.

XXIX. De Cappare.

Notæ sunt, Folia subrotunda, alternatim posita, flores tetrapetali, pediculis longis à sinu foliorum exeuntibus insidentes, fructu oblongo.

A. Capparis, *Offic.* Capparis rotundiore folio, *Ger.* 748. *Emac.* 895. Capparis spinosa folio rotundo, *Park. Theat.* 1023. *Raii Hist.* ii. 1629.

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo, *C. B. Pin.* 480. *Jonsf. Dendr.* 274. *Tourn. Inst.* 261. *Elem. Bot.* 228. *Boerb. Ind. A.* ii. 71. Capparis spinosa, *J. B.* ii. 63. *Chab.* 110. **Capers.** Locis arenosis & ruderalis gaudet. *Usu.* Cortex radices, tubulosus & rugosus, crassus, cinereus, saporis acris & amaricantis, & Gemmae florum muria conditæ, hoc modo: Gemmas florum adultas, antequam tamen explicentur, colligunt, & per trium quatuorve horarum spatium in umbra sparsas relinquunt, donec flaccescere incipiant, ad impediendum ne se aperiant. Tum vasi immittunt, & acetum superaffundunt, asserculo imposito vas contegentes, adeoque contactas octiduum restare sinunt. Deinde exemptas leniter premunt, & recenti aceto infundunt per alterum octiduum. Tandem operationem iterum repetunt, expressis gemmis, & novo aceto tertium affuso. Quo peracto, eas in dolia cum aceto recondunt. *Vires.* Cortex calfacit & siccatur, Splenicus est, acris, amarus, austeriusculus, ideoque incidens, aperiens, extergens, subastringens. Prodest in affectibus Arthriticis, Hypochondriacis, & similibus, *Schrod.* Gemmae conditæ appetitum augent, & concoctionem promouent. Hepati & Lienī conferunt, obstructions eorum referando, *R. H. p.* 1629.

XXX. De Caranna.

Foliis oleagineis, in crucis formam compositis, baccis oblongis, ab aliis distinguitur.

A. Caranna, *Offic. C. B. Pin.* 503. *J. B.* i. 319. *Chab.* 74. *Park. Theat.* 1576. *Raii Hist.* ii. 1847. *Jonsf. Dendr.* 356. Caranna seu Caragna, *Geoff. Tract.* 356. Tlahueliloca Quahuil, i. e. Arbor insanæ, Caragna nuncupata, *Hern.* **The Caranna-tree.** In Nova Hispania crescit. *Usu.* Resina, substantia concreta, laxa, dum recens tenax, picis instar ductilis, inveterata, dura, friabilis, foris ex cinereo nigricans, intus piceæ coloris, saporis resinosi, viscosi, amaricantis, odoris dum accenditur fragrantis. *Vires.* Calfacit & siccatur, viribusque pollet iisdem, quibus Tacamahaca, quæ tamen operando citior & efficacior est, præcipue in tumoribus, omnique generis doloribus; maxime juncturarum tumores inveteratos dissolvit, defluxiones frigidas aut mixtas in oculos & alias partes sistit & reprimat, nervorum ac cerebri dolores sedat, vulnera recentia, præsertim nervorum & juncturarum sola sanat, *Schrod.*

Arbores

Arbores quædam bacciferae, nobis autem incognitæ.

XXXI. De Santalo albo & citrino.

NOtæ sunt, Folia pinnata, flores ex cæruleo nigricantes, fructus cerasi magnitudine, per maturitatem niger.

Santalum album & citrinum *Offic.* ex una & eadem arbore producitur, cujus pars corticalis Santalum album dicitur; medullaris, Citrinum, ut à multis affirmatur. Scribit verò *Garcias*, inter utriusque Santali arbores tantam esse affinitatem, ut album à citrino discerni non possit, ni fortè ab ipsis incolis, qui eas mercatoribus vendunt.

A. 1. Santalum citrinum, *Offic. Park. Theat.* 1604. *J. B. i.* 486. *Chab.* 36. *Ind. Med. civ. Mont. Exot.* 8. *Raii Hist.* ii. 1804. Santalum pallidum, *C. B. Pin.* 392. *Jons. Dendr.* 455. *Ger.* 1389. *Emac.* 1586. *Pellow Sanders.* *Usu.* Cor seu medulla solida, colore citrina, saporis subamari, aromatici, odoris fragrantis & grati.

A. 2. Santalum album, *Offic. Ger.* 1389. *Emac.* 1586. *Park. Theat.* 1605. *J. B. i.* 486. *Chab.* 36. *C. B. Pin.* 392. *Jons. Dendr.* 455. *Raii Hist.* ii. 1804. *Ind. Med. civ. Mont. Exot.* 8. *White Sanders.* *Usu.* Lignum, quod durum, solidum, ponderosum, pallidum, odoris & saporis præcedentis.

Utraque ex India Orientali ad nos transportantur. *Vires.* Refrigerant, siccant, aperiunt, Hepatica sunt ac cardiaca. *Usus præcip.* in Lipothymia, Palpitatione cordis, obstructione Hepatis, &c. *Extrinfecus* in Catarrhis, Cephalalgia, Vomitu, &c. *Schrod.*

XXXII. De Myrrha.

ARbor ex qua Myrrha elicetur baccifera est, ex quorundam sententia, ergo hoc in loco eam disposuimus.

A. 1. Myrrha, *Offic. C. B. Pin.* 501. *Jons. Dendr.* 350. *J. B. i.* 311. *Park. Theat.* 1593. *Chab.* 74. *Raii Hist.* ii. 1841. *Ind. Med. lxxviii.* *Mont. Exot.* 11. Myrrha Troglodytica *Officin.* *Geoff. Traj.* 361. *Myrrhe.* Substantia est resi-

nosa, arida, dura, ex flavo ferruginea nitens, & in glebas compacta, unguibus subinde pallidis permixta, saporis subacris, amari, & aromatici, odoris fragrantis. Laudatur friabilis, levis, undique concolor, amara, acris & odorata. *Vires.* Calfacit & siccant, aperit, subastringit, attenuat, maturat, discutit, putredini resistit. *Usus præcip.* in Uteri obstructione, sætu expellendo, in pulmonum & intestinorum mucilagine, ac inde nata Ravedine, Tussi, & Angina, Pleuritide, Colica, Lumbricis, &c. *Extrinfecus* prodest in Gangræna, tumoribus, vulneribus, &c. *Schrod.*

A. 2. Staete, *Offic. J. B. i.* 315. *C. B. Pin.* 501. *Raii Hist.* ii. 1842. nihil aliud esse quam Myrrham liquidam testatur *Dioscorides*. Duplex autem ejus colligendi modus apud veteres occurrit. 1. Sponte ex arbore non vulnerata exsudat, ut vult *Plinius*. 2. Exprimitur è Myrrha cum modica aqua contusa, ut docet *Dioscorides*, quod confirmat *Cordus*. In *Officinis* nostris nunquam reperitur, quocirca de ea plura dicere supersedeo.

Myrrham *Officinarum* legitimam non esse suspicatur *Fuchsius*, quod notæ Myrrhæ apud *Dioscoridem* illi non convenient. *Brassavolus* aliique Myrrham *Officinarum* pro Bdellio habuerunt, & revera tanta intercedit inter Bdellium & Myrrham similitudo, ut facile ab incautis, & minus expertis unum pro altero accipi possit. *Langius* & alii Benzoinum dictum omnes Myrrhæ electæ proprietates habere scribit. Plerique Myrrham *Officinarum* improbant, & pro genuina & optimæ notæ Myrrha non habendam statuunt. Verum *J. Bauhinus*, *Parkinsonus* aliique in simplicibus medicamentis examinandis versati veram Myrrham ad nos afferri statuunt, quamvis sæpius adulteratam cum Gummi, & argumentis in contrarium allatis respondent, quos consule.

Duas arbores Lachrymiferas, aculeatas, depingit & describit eximius ille Botanicus *D. Leonardus Plukenetius* in *Phytograph. Tab.* 145. *Fig.* 2, & 3, quas consulat Lector.